

har ogsaa altid troet, at, kun naar man misbrugte de Ting, Torden frembærer, kunde der være Tale om Overdaadighed, det være sig i Klæbedragt, i Mad og Drikke osv.; naar man benytter Tingene paa en ordentlig og fornuftig Maade, kan jeg ikke indse, at man kan sige, at de i og for sig efter deres Natur ere Overdaadighedsagenstande. Naar jeg nu i Forening med flere ærede Medlemmer har stillet Forslag om, at Tobaksstatten ikke skulde forhøjes, saa har det i Grunden været min Mening at sætte den ned og det af Hensyn til, at jeg mener; at man derved vilde komme til en retfærdigere Beskatningsmaade end den, man hidtil har brugt. Det er nemlig en Kjendsgjerning, at forhen er man gaaet ud paa at give den Fattige den Forret med Hensyn til Beskatning, at han i Forhold til sin Formue er bleven altfor højt beskattet. De rige Klasser i Samfundet har man derimod givet en Forret i Henseende til politisk Valgret osv.; men jeg tror nu ikke, at den fattige Mand kan være tjent med den Maade at tage Sagen paa. Jeg tror, at der derved begaas en Uretfærdighed med Hensyn til den mindre Bemidlede, og derfor kunde jeg gaa med til at nedsætte Afgiften paa Tobak. Det har egentlig ogsaa forundret mig, at Mænd af demokratisk Sindelag — og til dem antager jeg, at det ærede Medlem hører — kunne gaa med til Forslag, hvorved man yderligere beskatter Armod og Udsæthed. høiere, end de hidtil have været det. Dersom vi f. Ex. nu slet ikke havde nogen Told, men vore Skatter skulde ind paa anden Maade, og en Ligningskommission skulde fordele dem, saa er jeg overbevist om, at mange af dem, der nu maa give en ikke ringe Stat gennem Told, slet ikke vilde blive satte i Stat; men er det Ufsældet; saa forekommer det mig ogsaa at være en stor Uretfærdighed, om man nu vilde forhøje Tobaksstolben saa stærkt, som Mindretallet vil. Hvad nu Tolden paa „Blade og Stikke“ angaar, da er jeg endnu ikke bleven overbevist ved, hvad den høitærede Minister har sagt. Han har vist hen til, at der kunde ske Forskninger, og at Statskassen vilde komme til at lide Tab, men det er jo altid de Ord, der saa tidt og ofte blive brugte, naar man er imod det eller det Forslag. Jeg siger ikke, at den ærede Minister har udtalt sig, som han har, af den Grund; paa ingen mulig Maader; men naar jeg tager Tingene, som de ere, saa er det jo virkelig den Slags Modstand, vi altid møde fra den Side. Naar den ærede Ordfører gif ud fra, at man ved Udførsel vilde komme til at tabe paa Stikke, saa siger jeg, at en Erstatning herfor kunde ligge i, at man ikke vedtog at beskatte den indenlandske Tobak. Jeg kan, som sagt, ikke se, at der er talt saaledes imod vort Forslag, at jeg af den Grund skulde frasælde det. Naar det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (S. Madsen) under sin Dntale af Sufferstolden fandt, at vi ikke skulde nedsætte Tolden

paa Suffer, men overføre Nedsættelsen paa Kaffe, som han altsaa har fastet al sin Kjærlighed paa, saa tror jeg dog ikke, at det er saa ganske rigtigt, saafremt man skal have en retfærdig Nedsættelse. Der er jo maaste mange Folk, som slet ikke bruge Kaffe, medens de bruge saa meget mere Suffer, og det er derfor vistnok ogsaa rigtigere at fordele Nedsættelserne paa flere Ting, hvorved de ogsaa komme en større Del af Befolkningen til gode. Der kom ogsaa en besynderlig Udtalelse fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger). Han sagde nemlig, at naar vi nedsætte Tolden paa Suffer med 1 p. s, saa vilde dette ganske vist have til Følge, at Sufferet strax blev 1 p. billigere, men det var ikke derfor sagt, at Sufferet til næste Aar vilde blive ligesaa billigt; tværtimod, det kunde gjerne til den Tid være dyrere end nu. Men det har jo heller aldrig været vor Mening, at vi skulde kunne forebygge dette ved vort Forslag, thi kunde vi det, saa tænker jeg nok, at vi fik Flexallet i denne Sal med til at nedsætte Tolden. Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds gav ogsaa en Antydning af, at vi nok i Tiden kunde blive befrieede for Told. Det er efter min Mening det Maal, vi bør stræbe hen til, men jeg kan ikke indrømme, at den Veien gaar, vil føre dertil, thi jeg tror, at naar vi skulde nedsætte Tolden, skulde vi fortrinnsvis nedsætte den paa de Artikler, der trykke den fattige Mand. Det gaar det ærede Medlem imidlertid aldeles uden om, thi disse Artikler, siger det ærede Medlem, give os en stor Indtægt, og derfor maa vi holde paa dem som toldpligtige. Deri kan jeg som sagt ikke følge ham, thi jeg tror, at naar vi ikke for Dieblisset kunne gaa til ganske at affasse Told, skulde vi særlig have vore Dine henvendte paa at nedsætte Tolden paa de Artikler, som den store Middeklasse og den fattige Mand bruger og kan fornøje sig med, og dertil regner jeg Kaffe, Suffer, Brændevin, Nis, Tobak og Sligt. — Det er ganske rigtigt, at vi skulde have Afgangen dækket ved en Indkomstskat eller ved en Formue- og Indkomstskat, kort sagt dækket paa en eller anden Maade. Vi kunne jo imidlertid ikke fra Begyndelsen af paalægge en altfor stor Indkomstskat, thi derved ville vi kunne gjøre stor Uret, eftersom det i Begyndelsen er vanskeligt altid at træffe det Rette ved Ligningen. Efterhaanden derimod, som man bliver vant til at ligne en saadan Skat og blive bekendt med den, tror jeg, vi kunne forhøje den og da ogsaa paa den anden Side nedsætte Tolden. Jeg kan ikke indse, at der kan være Noget i Veien for at gaa ind paa de Vædringsforslag, som Flexallet har foreslaaet; men den høitærede Minister lagde jo særdeles Vægt paa Tobak- og Sufferstolden, idet han, saa vidt jeg skjønede, ikke kunde tage Hensyn til Folkethingets Ønske, dersom vi nedsatte den, og saa var al mulig Udset til Overenskomst borte. Dette er mulig den høitagede Finansministers Mening —